

Плете гарні коші ще й віршами говорить

На моє прохання дати кандидатуру для газетної публікації в. о. голови Тишицької сільської ради Т. Г. Панасюк порекомендувала місцевого пенсіонера Г. С. Федаса. Мовляв, цей чоловік добре веде своє домашнє господарство, майстер на всі руки – плете гарні коші, в'яже зручні мітли та віники, власноруч виготовляє різні господарські пристосування, ще й пише вірші.

І ось я прошкую однією з вулиць села, підходжу до чепурного будинку, на подвір'ї якого мене вже зустрічає господар дому. Придивляюсь і переконуюсь, що ми вже, здається, знайомі. Так і є! Привітно посміхаючись, Гордій Сергійович весело виголошує:

- Знов приїхав у село журналіст Рачок Павло.

Після рукопошукань з'ясувалось, що ми кілька років тому познайомились в Рівному в одній з тамтешніх установ. Тоді ж говорили про поезію і я на згадку подарував своєму землякові власну поетичну збірку. Про це мені нагадав Г. С. Федас.

Щиро і задушевно розмовляємо у світлиці. Прошу свого співрозмовника розповісти про своє життя-буття.

- Що я вам скажу? Напевно, про те, що все життя чесно трудився. Двадцять три роки відпрацював екскаваторником в ПМК-172 тресту «Поліссяводбуд». Потім чимало часу був слюсарем очисних зернових механізмів у місцевому СФГ. Звідки й пішов на пенсію. І вже більше десяти років разом з дружиною займаюся власним

господарством.

- Що ж ви тримаєте на своєму обійсті, скільки маєте землі? – цікавлюся у Гордія Сергійовича.

- Як переважна більшість наших односельчан, маємо корівку, поросятко, птицю. На жінчиному паю у полі вирощуємо картоплю, буряки, зернові та кукурудзу. Біля хати зростають овочі: помідори, огірки, цибуля, часник та все інше, що треба для домашнього столу.

Частина вирощеного йде на годівлю живності, а частину використовуємо для власного харчування, лишки сільгосппродукції продаємо і від цього є якась добавка у сімейний бюджет.

- Безперечно, що вам, Гордію Сергійовичу, біля цього господарства доводиться важко працювати. То коли ж ви знаходите час на плетіння кошів та на інші корисні творчі справи?

- Так, роботи щодня вистачає. Але викрою вільну годину, щоб займатися тим, що приносить задоволення і душевний спокій. Ходить я вам покажу свої вироби.

На подвір'ї, біля входу в дім, висять гарно змайстровані кошики, які так

потрібні в кожному сільському господарстві. По дорозі до імпровізованої робочої майстерні лозоплетіння Г. С. Федас показує мені цікавий пристрій для перевезення мішків з сільськогосподарською продукцією.

- Це я змайстрував зі старого дитячого візка, а от поруч тиски зробив з двох шматків металу, які люди здають на металобрухт. Далі Гордій Сергійович показав майстерно виготовлені різних розмірів господарські та невеликі, більш елегантні, кошики.

- Для чого використовують люди такі гарні ваші вироби? – запитую у народного умільця.

- Великі кошики дарую рідним і близьким, а також старим бідним односельчанам. Маленькі, художньо виконані, кошики мені замовляють на весілля, діткам для ляльок та іграшок. Я їх майструю з особливим старанням і любов'ю, бо ж вони передбачені для святкових подій та малюків.

Під час нашої розмови подав сигнал мобільний телефон мого співрозмовника. Привітавшись, Г. С. Федас мовив у трубку:

- Приходь сьогодні після обіду і я трохи позаймаюся з тобою.

- Це телефонував мені один з трьох юних учнів, яких я добровільно навчаю плетіння кошів, – пояснює Гордій Сергійович. – Хочу, щоб цей народний промисел опанувала наша молодь. У житті хлопцям це стане в нагоді. І, сподіваюсь, що вони колись згадають мене добрим словом.

- До речі, хто вас навчив плести кошики? – запитую господаря дому.

- Я освоїв цю справу ще в дитинстві, коли з іншими хлопцями пас корів. Там, біля річки, було багато верболозів, ми зрізали лозу і самотужки набували навички плетіння, – розповідає він.

- А коли з'явився потяг до поетичного слова?

- Це вже було трохи пізніше, в дорослому віці. Хоча, зрозуміло, я не справжній поет. А так, інколи римую для душі, тоді, коли когось треба привітати з радісною подією: на весіллі, дні народження або просто в розмові з хорошою людиною. Мені це приємно і радісно робити. І люди схвально ставляться до мого творчого заняття. Поезія допомагає мені з оптимізмом жити у цей непростий час, тому віршованими рядками прагну дарувати людям свої щирі і світлі почуття.

Відверто кажучи, відвідини привітного дому Г. С. Федаса, спілкування з ним і мені подарували хвилини радості, умиротворення і душевного спокою.

Павло РАЧОК.